

Noget, der slet ikke behøver at staae i Loven. Det er en given Sag, at naar en Mand har sine Bygninger tarerede, f. Ex. til en Værdi af 5000 Rd., men kun asfurerer f. Ex. for 4000 Rd., kan han ikke forlange 5000 Rd., men kun 4000 Rd. i Erstatning, hvis Skaden er total; og hvis Skaden kun er partiel, saa er det Samme Tilfældet, da kan en saaban Gjer, der, for at jeg skal holde mig til det anførte Exempel, har betalt i Præmie à 1 pCt. 40 Rd. og ikke 50 Rd., ikke faae saa fuld en Erstatning i det Tilfælde, hvor han har betalt 40 Rd., som hvis han havde betalt 50 Rd. Det er saa klart, at derom behøves ingen Bestemmelse. Naar der derfor staaer, at der ikke skal erstattes efter den virkelige Værdi, saa maa jeg formode, at Meningen er, at Brandskadens fulde Beløb ikke skal erstattes; — ja, saa er det i sin Orden, at det bliver, som det er føiet til, at erstatte efter det Forhold, hvori Forsikringssummen staaer til den oprindelige Taxationssum. Hvis det altsaa skal forstaaes paa den Maade, saa forekommer det mig, at den hele Bestemmelse slet ikke behøvede at staae i Loven. Jeg maa iøvrigt beklage, at der ikke kan skee en Forandring i saa Henseende. Ved de øvrige Paragrapher skal jeg ikke opholde mig.

Justitsministeren: Jeg paatvivler ikke, at den omhandlede Passus af § 18 skal forstaaes saaledes, som den ærede Landstingsmand udtalte. Meningen er aabenbart den, at der ikke skal gives større Erstatning end i Forhold til det Beløb, for hvilket Bygningen er asfureret. Det kan vel være, at Bestemmelsen saaledes er overflødig; men jeg har ikke troet, at det kunde skade, at den stod der.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved § 18 eenstemmigt vedtoges med 43 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning ansaaes de følgende Paragrapher vedtagne uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling fattes derefter under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: Efter de forhaanden værende Omstændigheder maa jeg ansee det for hensigtsmæssigt, at denne Sag kan komme til 3die Behandling paa Loverdag, saaledes noget tidligere end efter den Frist, der i Forretningsordenen er bestemt. Naar jeg altsaa sætter Sagen paa Dagsordenen til paa Loverdag, saa er det en Selvefølge, at det da vil blive at afgjøre paa regulativmæssig Maade med en Majoritet af tre Fjerdedele af Stemmerne, om Sagen saaledes maa fremmes extraordinært. Men under den Forudsætning, at dette Samtykke opnaaes, maa jeg iforveien gjøre opmærksom paa, at de Herrer, som ville stille Ændringsforslag til tredie Behandling, maae være forberedte paa at afgive dem inden Mødet imorgen.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov, indeholdende nogle forandrede Bestemmelser angaaende Fiskeri i Llimsfjorden, denne Sag er til 1ste Behandling. (Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 729 ff.)

Sang: Dette Lovforslag angaaer nærmest en Udvidelse af den Tid, der i den ældre Lovgivning er bestemt for, at Pulsbaad maae bruges til Fiskeri i Llimsfjorden. Det har nu været et gammelt Ønske hos Llimsfjordsfiskerne, at denne Tid maatte blive udvidet, da de altid have anseet den for at være for kort, og det er tillige et almindeligt Ønske, som jeg har hørt gjentage fra Flere, ja næsten fra Alle, der bebøe Egne ved Llimsfjorden, om de end ikke befatte sig med det Slags Fiskeri. Hvad nu det her omtalte Fiskeriredskab, Pulsbaaden, angaaer, da maa jeg sige, at jeg slet ikke ynder det; man gjør dermed vistnok Fiskene Uro og Forstyrrelse paa en meget voldsom Maade; men det bliver i alt Fald kun i den Tid, som det er antaget ikke at ville være til nogen Skade for Duglen. Da derhos de i den ældre Lovgivning givne Bestemmelser ikke heller have kunnet nødtagtigt overholdes, idet Fiskerne altid have været tilbøielige til at overtræde dem, maa jeg ogsaa af den Grund ansee det for bedre, at Lovforslagets Bestemmelse vedtages saaledes, at Tidsfristen udvides, og der da senere holdes